

– másodlagosan semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 15-i C(2005)2685 bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az a pénzügyi korrekció kiszámítására és összegére vonatkozik és kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére;

– harmadlagosan semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 15-i C(2005)2685 bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az az Agrarmarkt Austria elismert kifizető ügynökség által Steiermark és Kärnten régió részére teljesített kifizetésekre vonatkozik az állattenyésztési támogatások terén; vagy semmisítse meg a határozatot Steiermark és Kärnten tekintetében annyiban, amennyiben az a pénzügyi korrekció kiszámítására és összegére vonatkozik, és kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság a határozat mellékletben részletesen meghatározott kiadásokat kizárta a közösségi finanszírozásból, mivel azok nem felelnek meg a közösségi szabályoknak.

A felperes keresetében két jogalapra támaszkodik. Első helyen kifejti, hogy az alperes határozatának meghozatala során megsértette az EK-Szerződést és az annak végrehajtása során alkalmazandó jogszabályokat. A felperes e tekintetben különösen a 729/70/EGK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikke (2) bekezdése c) pontjának, valamint a 1258/1999/EK rendelet ⁽²⁾ 7. cikke (4) bekezdésének megsértését kifogásolja, mivel akkor lett volna elfogadható a pénzügyi korrekció az Osztrák Köztársasággal szemben, ha az Osztrák Köztársaság nem teljesítette volna az EMOGA-kiadások ellenőrzése tekintetében fennálló közösségi kötelezettségeit, és ez az EMOGA-ra nézve pénzügyi következményekkel járt volna. Az Osztrák Köztársaság szerint jelen esetben nem állnak fenn ezek a kumulatív feltételek. Ráadásul a megtámadott határozat sérti a Bizottságnak az EK 10. cikkből eredő jóhiszemű együttműködésre vonatkozó, a tagállamokkal szemben fennálló kötelezettségét.

A második jogalap lényeges alaki előírások megsértésére vonatkozik. A felperes megítélése szerint a Bizottság a megtámadott határozatban lényeges pontokban nem teljesítette indokolási kötelezettségét, és a határozata alapjául szolgáló érvelésében olyan megállapításokra támaszkodott, amelyek a tényállás hiányos vizsgálatán alapulnak.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet.

⁽²⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet.

A 2005. szeptember 23-án benyújtott kereset – Spanyolország Királyság kontra Bizottság

(T-369/05 sz. ügy)

(2005/C 296/72)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyolország Királyság (képviselő: D. Fernando Díez Moreno)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. július 15-i (2005/555/2685) határozatát annyiban, amennyiben az a Spanyolországban a szőlőültetvények ésszerűsítésére és átalakítására vonatkozó pénzügyi korrekciókkal, valamint a méztermelés és értékesítés javítására tett intézkedésekkel kapcsolatos; és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Bizottságnak az EMOGA Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló 2005. július 15-i (2005/555/2685) határozata ellen irányul. Bizonyos kizárások kihatással vannak a Spanyolország Királyságára, a gyümölcs-zöldség, a tejágazat, a közraktározás, a bor- és dohányágazat, az állattenyésztési támogatások és a mézágazat tekintetében.

A jelen kereset kizárólag a borágazatban a bevételkiesés megtérítése címén kifizetett összegek (4 790 799,61 euró) valamint a mézágazatban a HÉA-nak az EMOGA finanszírozásba való bevonása révén végrehajtott korrekcióra vonatkozik. A felperes tagállam álláspontja szerint a Bizottság a határozatot a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ megszorító alkalmazására alapozza, továbbá a fenti tagállam ellentétes állásponton van a méztermelés és értékesítés javítására vonatkozó HÉA-rendszerrel kapcsolatban.

A spanyol hatóságok álláspontja szerint:

- a bevételkiesés nem a kikeléshez, hanem a növények elültetéséhez kapcsolódik; és
- minden jogalapot nélkülöz a Bizottság azon megállapítása, amely szerint a HÉA-t nem lehet a piac stabilizációját célzó intervenciónak tekinteni, és ezért azt nem lehet az EMOGA Garanciarészlege terhére finanszírozni.

(¹) HL L 179, 1999.7.14., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 6. kötet 25. o.

2005. szeptember 28-án benyújtott kereset – AITEC – Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento és társai kontra Bizottság

(T-371/05. sz. ügy)

(2005/C 296/73)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: AITEC – Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (Róma, Olaszország), BUZZI UNICEM S.P.A. (Casale Monferrato, Olaszország), ITALCEMENTI GROUP (Bergamo, Olaszország) (képviselek: Massimo Merla és Claudio Tesauro)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa semmisnek a határozatot, amennyiben a Bizottság nem tudja bizonyítani, hogy Dimas biztos megbízása felhatalmazza őt a versenypolitika és különösen az állami támogatások tárgyában elfogadott intézkedések aláírására;
- nyilvánítsa semmisnek a határozatot (i) azon részében, amelyben, mivel kijelenti, hogy nem támaszt kifogásokat az NKT-val szemben (a határozat 2. cikke), vagyis jóváhagyja az ott megállapított, ágazatok közötti egység-elosztást, engedélyezi az ilyen, az egyes ágazatok vállalkozásait más ágazatok vállalkozásaival szemben előnyben részesítő kiosztással megvalósuló hátrányos megkülönböztetést; (ii) azon részében, amelyben a 2003/87 irányelv III. Mellékletében foglalt 10. követelménnyel összeegyeztethetetlennek nyilvánítja azt a szándékot, hogy az engedélyezés megújításának alávetett meglévő létesítmények számára lehetővé tegye az új kibocsátók számára elkülönített tartalék-egységekből való részesedést az engedélyezés megújítását megelőzően már

meglévő létesítmény-részre vonatkozóan (a határozat 1. cikkének b) pontja), azért is, mivel az új kibocsátók nem merítették ki a tartalékból rendelkezésükre álló keretet; és (iii) azon részében, amelyben azt kéri Olaszországtól, hogy az NKT-ba vezesse át a módosítást, mely szerint az engedélyezés megújításának alávetett meglévő létesítmények nem részesedhetnek az elkülönített tartalék-egységekből az engedélyezés megújítását megelőzően már meglévő létesítmény-részre vonatkozóan (a határozat 2. cikkének b) pontja);

- a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen kereset tárgya a 2005. május 25-i határozat (¹), amellyel az Európai Közösségek Bizottsága arról foglalt állást, hogy az Olaszország által megküldött, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek elosztásáról szóló nemzeti terv (NKT) a 2002. június 5-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (²) felsorolt követelményekkel összeegyeztethető-e.

Először is a felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, az aláíró biztos rendelkezett-e a megtámadott jogi aktus elfogadásához hatáskörrel. Különösen azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság vizsgálja meg Dimas biztos hatáskörét a versenypolitika és főként az állami támogatások tárgykörében elfogadott intézkedésekkel kapcsolatban, és, amennyiben ennek feltételei fennállnak, mondja ki a megtámadott jogi aktus semmisségét.

A felperesek másodsorban az EK-Szerződés 88. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértését róják fel, mivel a Bizottság a hivatkozott rendelkezésben foglalt eljárási szabályok betartása nélkül vizsgálta az NKT-t, mint olyan intézkedést, amely állami támogatási elemeket is tartalmazhat.

Harmadsorban a felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság annak vizsgálata során, hogy az NKT tartalmaz-e esetlegesen állami támogatási elemeket, megsértette az EK 87. cikket, a 2003/87 irányelv III. Mellékletének 5. követelményét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Vagyis az NKT-ben megállapított, ágazatok közötti egység-elosztás elfogadásával az ezen, a cementgyártók számára kedvezőtlen elosztásban foglalt hátrányos megkülönböztetést is jóváhagyta.

A felperesek negyedsorban úgy vélik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 2003/87/EK irányelv III. Mellékletének 10. követelményét, amikor úgy vélte, hogy ezen követelménnyel ellentétes „Olaszország azon szándéka, hogy az engedélyezés megújításának alávetett meglévő létesítmények számára lehetővé tegye az új kibocsátók számára elkülönített tartalék-egységekből történő részesedést az engedélyezés megújítását megelőzően már meglévő létesítmény-részre vonatkozóan”. Ily módon a Bizottság megsértette a 2003/87/EK irányelv III. Mellékletének 5. követelményét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel nem vette figyelembe az irányelv alkalmazásában érdekelt ágazatok egyedi jellemzőit a termelésnövekedések megvalósításának lehetőségével kapcsolatban, és ezzel ugyancsak kedvezőtlen helyzetbe hozta a cementgyártókat a többi gyártóhoz képest.